

Parlament České republiky
PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

Ing. Miloš ZEMAN

OBECNÍ ÚŘAD SVINAŘOV, obec 273 05	
Datelo dne	27. 6. 1998
Číslo jednací	318 p.ř.
Vyřizeno dne	1998

V Praze dne 18. června 1998
Č.j.: 1498/PRED/1998

Vážený pane starosto,
vážené členky a vážení členové obecního zastupitelstva,
vážené občanky,
vážení občané,

na základě Vašeho návrhu,
po projednání ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu,
podvýboru pro heraldiku tohoto výboru Poslanecké sněmovny
jsem rozhodl udělit Vaší obci

Z n a k

Popis:

v modrém štítě zkřížené zlaté vztyčené odvrácené kličce proložené vztyčenými stříbrnými sekerami.

P r a p o r

Popis:

modrý list se dvěma ondrejskými kříži žlutým a bílým. Kosmé rameno žlutého vychází z první čtvrtiny horního okraje listu do čtvrté pětiny vlajícího okraje a šikmé rameno ze čtvrté pětiny žerďového okraje do čtvrté čtvrtiny horního okraje. Kosmé rameno bílého kříže vychází z druhé pětiny žerďového okraje do čtvrté čtvrtiny dolního okraje a šikmé rameno z první čtvrtiny dolního okraje do druhé pětiny vlajícího okraje. Šikmé rameno žlutého kříže překrývá kosmé rameno bílého a šikmé rameno bílého kříže překrývá kosmé rameno žlutého.
Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Písemné vyhotovení rozhodnutí v příloze přikládám a pěkně Vás zdravím.

Vážený pan
Václav Bauer
starosta
Obecní úřad
273 05 Svinařov

První písemnou památkou potvrzující existenci Svinařova je následující zápis z roku 1325 : Od roku 1325 měl klášter ostrovský u sv. Jana na Ostrově u Davle mimo jiné majetky na Slánsku, také lesy "Svinařovu příležití". Nebyly to ovšem pouze lesy v okolí obce, které patřily k majetku církevnímu. Sedláček uvádí, že Svinařov - ves původně patřící ke Smečnu - koupil někdy před rokem 1328 nebo téhož roku od Bořity ze Smečna vyšehradský kanovník Ekrik, který ji v posledním pořízení ještě roku 1328 odkázal kapitule vyšehradské na "nábožné skutky". Někdy v téže době zde byla vystavěna tvrz, protože roku 1332 pronajala vyšehradská kapitula ves Svinařov se dvorem a "tvrzí v nově tudíž vystavěnou" Fryckovi Dlouhému, měšťanu Pražskému. Roku 1342 byl tento nájem prodloužen i Lvovi, synu jmenovaného Frycka. Při tomto zápisu se ves jmenuje Svinaře. Podle všeho kapitula později ves prodala.

Za krále Václava IV. tu seděl Bernart /někdy zvaný Rynhart/ Zloděj ze Svinař a ke vsi držel i část Smečna a Tuchlovic. Vdova po něm Žofka, učinila nadání ke Smečenské faře a zemřela před rokem 1407. V dalších letech se do Svinařova přiženil Aleš Hříč nebo také Hurt z Pozdně k manželce Kunce. Jako pán na Svinařově se připomíná roku 1422. Roku 1437 byl povolán jako soudce do zemského sněmu. Aleš Hříč z Pozdně a na Svinařově se dožil vysokého věku a přežil i svého syna Jana Hříče řečeného Záviš z Pozdně. Roku 1452 zapsal Aleš sirotkům po svém synovi, Kateřině a Albertovi a těm, kterým poručnictví nad nimi nařídil, tvrz, dvůr a ves Svinařov, 3 kmecí dvory ve Smečně a řadu platů na dalších vsích. Albert zapsal roku 1463 výše uvedený svinařovský statek Eberhartovi z Hořan a bratrům Oldřichu a Albertovi Kekulům ze Stradonic a zemřel asi roku 1464.

V roce 1469 držel Svinařov na Slánsku rytíř Jaroslav Hrabáně z Přerubenic. V dalších letech se osudy obce Svinařov ztrácejí v mlhách minulosti. Nevíme přesně, kdy ves přešla do majetku smečenských Martiniců, ale 10. ledna 1523 již Hynek Bořita z Martinic zapisuje svým strýcům /bratrancům/ mimo jiné i ves Svinařov. Z této doby jsou známa jména 3 osedlých ve Svinařově : Němec, Šťastný a Vrabec. Při dělení zděděného majetku roku 1536 připadl Svinařov Janovi Bořitovi z Martinic k panství smečenskému, ale o zdejší tvrzi v té době už není žádná zmínka.

Podle smečenského urbáře z roku 1567 bylo v tomto období ve Svinařově 6 osedlých poddanských míst. Usedlí ve Svinařově v té době byli : Bažant Václav, Šmic Tomáš, Novák Václav, Hluchej Fridrich, Křížek Jakub a Zvědínek Matěj. Jan Bořita z Martinic odevzdal 23. dubna 1571 panství včetně Svinařova svému nejstaršímu synovi Jiřímu. Po Jiřího smrti v lednu 1598 se celé panství dostalo jedinému dědici, Jiřího synovci, Jaroslavu Bořitovi z Martinic na Smečně. Mladý pán začal hned od roku 1601 s tvrdou rekatolizací celého panství, kterou přerušily až předbělohorské události. Jak se na vsi podepsala třicetiletá válka ukazuje výkaz smečenských úředníků z roku 1648. Ve Svinařově nezůstal ani jediný osedlý grunt, žili zde pouze tři chalupníci nebo zahradníci. Hned po skončení války byla za Jiřího Adama Bořity z Martinic obnovena ve Svinařově cihelna a také pusté grunty postupně ožily. V Berní rule z roku 1654 se ve Svinařově, patřícímu pod panství Bernarda Ignáce Bořity z Martinic uvádí 81 strychů orných, 89 strychů lesů, dva statky osazené a dva prázdné a jsou tu dvě obydlené chalupy. V roce 1655 jsou již osazeny i zbývající pusté grunty. V roce 1697 je v gruntovní knize uveden jako majitel čp. 6 ve Svinařově Jan Šašek a rod Šašků po meči sídlil v této chalupě až do roku 1924. V roce 1722 je v knihách uváděn jako majitel čp. 11 cihlář Jan Thon a potomci tohoto rodu žijí ve Svinařově dodnes. Jan Thon nechal postavit v roce 1732 na rozcestí před nynějším hostincem ve Ville sochu P. Marie, která zde stála až do roku 1921, kdy byla spolu s kapličkou, stojící na návsi zbourána. V roce 1785 je majitelem čp. 2 rolník Jan Hora, na čp. 4 hospodaří František Hora. Z tohoto rodu pochází básník, národní umělec Josef Hora. Číslo popisné 3 vlastnil Petr Kála a potomci tohoto rodu žijí ve Svinařově dodnes. Na čp. 5 hospodaří od roku 1815 rod Jana Kemra.

K zásadní změně v životě českého venkova došlo po zrušení poddanství v roce 1848. V roce 1850 vyvázal hrabě Jindřich Jaroslav Clam-Martinič svinařovské sedláky z poddanství. V té době byl přijat prozatimní obecní zákon, kterým byly položeny základy pro vznik územní a obecní samosprávy. Obce se staly základní stavební jednotkou státu a jejich dřívější závislost na vrchnostenské správě byla nahrazena začleněním obcí do obvodu působnosti okresního hejtmantství. Od této doby až do roku 1885 byl Svinařov osadou patřící pod Libušín a svinařovský rychtář zasedal v libušínské radě. V té době bylo ve Svinařově 21 domů.

V roce 1885, kdy se stal Svinařov samostatnou obcí, měl 35 domů a kolem 320 obyvatel. Prvním starostou Svinařova byl rolník Josef Beránek z čp. 1. Po válce s Prusy v roce 1866 řádila v obci cholera, které padlo za obět 64 občanů Svinařova. Mezi nimi byla i Marie Kozlová, majitelka hostince a statku čp. 17 se synem Petrem. Druhý syn František Kozel prodává Kozinec za 5.580 zlatých Josefu Pospíšilovi a sám kupuje čp. 10, ve kterém rod Kozlů žil až do roku 1960.

Druhá polovina 19. století je charakterizována velkým rozmachem těžby uhlí a vznikem kladenských hutí. Hlavní příliv nových občanů převážně z mirošovska znamenal i podstatné rozšíření obce. Za 11 let /1885-1896/ bylo ve Svinařově postaveno 63 nových domů a v obci bylo kolem 1000 obyvatel. V roce 1894 byla postavena silnice Libušín-Svinařov-Smečno. V té době již v obci vzniká hasičský sbor, Dělnická tělocvičná jednota, Obecní klub velocipedistů a fotbalový klub SK Svinařov.

1. světová válka přinesla velké utrpení všeho obyvatelstva. V průběhu světové války padlo, nebo zemřelo na následky válečných útrap celkem 26 svinařovských občanů. V legiích za samostatnost našeho státu bojovalo 10 našich občanů. Při vzniku samostatné Československé republiky měl Svinařov 1266 obyvatel a 102 čísel popisných. Nedlouho před vznikem samostatného státu zasáhla obec v roce 1918 vlna "španělské chřipky", které během jediného týdne podlehl 16 osob.

V roce 1919 proběhly první popřevratové volby a v nich je starostou zvolen Knotek Václav, zastupující stranu sociálně demokratickou. V prosinci 1920 byl v obci ustaven "revoluční výbor", sebral v obci zbraně a večer tito revolucionáři táhli na smečenský zámek, který chtěli zabrat. Byli však pozatýkáni a před soudem je zachránila amnestie prezidenta T.G.Masaryka.

V roce 1920 byla středem obce položena kanalizace. V roce 1921 byla zbourána kaplička, stojící na návsi od roku 1805. V tom roce měl Svinařov již 124 domů s 1266 obyvateli. V roce 1922 byl starostou opět zvolen Václav Knotek, kandidující tentokrát za nově vzniklou komunistickou stranu. Již v tom roce začal přes obec jezdit autobus Slaný-Kladno. Ve volbách v roce 1923 byl opět zvolen starostou Václav Knotek za komunistickou stranu. V následujícím roce dala obec do používání nový hřbitov, když před tím se pohřbívalo u sv. Jiří a v Libušíně. V roce 1925 byl na obecní úřad, který sídlil v hostinci ve Ville, zaveden telefon. Ve volbách v roce 1927 byl starostou za komunistickou stranu zvolen Josef Beran.

V roce 1928 začala příprava na elektrifikaci obce. Spolumajitel cihelny MUDr. Šašek nechal na vlastní náklady postavit na Průhoně transformační stanici, která slouží dodnes. Svítit v obci elektrikou se začalo v roce 1929.

V tomto roce se konaly volby do sněmovny a jejich výsledky dokazují jak výrazně dělnickou obcí byl Svinařov. Volilo 594 občanů, z toho komunisty 312, sociální demokraty 145, agrárníky 31, české socialisty 34, živnostníky 26 a národní demokraty 46 občanů.

V roce 1930 měla obec 153 domů 1168 obyvatel. V tom roce byly založeny TJ Sokol Svinařov a Vlastenecko-dobročinná obec baráčníků. Ve volbách v roce 1931 byl zvolen starostou opět Josef Beran za komunisty. Protože okresním úřadem nebyla volba starosty uznána za právoplatnou, vykonával ji z pověření okresního úřadu náměstek starosty Václav Hora. Zajímavý je údaj z roku 1933, kdy při soupisu zvířectva bylo v obci 17 koní, 55 kusů skotu, 60 vepřů a 90 koz. V roce 1935 rezignovali všichni členové obecního zastupitelstva a obec řídila správní komise, jmenovaná okresním úřadem. Předsedou této komise byl Václav Hora. Ten úřad vykonával do 7.února 1937, kdy bylo zvoleno nové zastupitelstvo a starostou zvolen sociální demokrat Vojtěch Pospíšil.